

keltid vil man vel nok sige, at der, som For-
 hveder man end vil være Andre, hvis helse
 Dannelseserindring giver tilgæft stor en Garanti,
 som i sig selv Sognerogderne. Man maa end
 sig vistnok erkende, at Skoleforeren i sig selv
 hele sin Stilling der dengang alle Borgernes i
 hele Communiten, der næsten er allermindest
 hent med at være belønnet med det Slags
 Gæver, som der her er Tale om. Seg maa
 ansee det for absolut nødvendigt, at man fast-
 holder, at denne Forretning bliver et borger-
 ligt Ombud, naar man ikke vil stude til,
 hvad jeg ikke tror praktisk er gjørligt, at på-
 byde, at ethvert Eighn skal foretages af en
 auktoriseret Sæge. Det, at den omtalte ældre
 Placat ikke har gjort Sagen til et tvunget
 Ombud, forhindreder jo ikke de mindste Maa-
 de, at en ny Lov kan gjøres der. Byden vil dog
 ikke blive større i dette Tilfælde end ved
 mange andre communale Ombud, og mod en
 Overbeholdelse have, jo derhos en Garanti
 der, at det ikke kan pålægges de Vedkom-
 mende mod deres Villie, at besørge dette
 Gvern længere, naar de have Gudsfor det i
 B. Placat af 1832, som har givet dem en
 ret til at gøre det selv, og det er det, som
 er den Grund, som har givet dem den Ret.

Justitsministeren: S. Anledning af
 de Bemærkninger, som der erede Sde. Konge-
 valgte Medlem (Ussing) fremsatte med Hensyn
 til Slutningen af § 6, navnlig om det der
 forekommende Udtryf „pludselig Død“, skal
 jeg ikke undlade at gjøre opmærksom på, at
 jeg ikke tror, at Udtryffet der her forstaaes på
 samme Maaade som i § 1, nemlig som yden
 sbregaaende Dødsfald, det der, saavidt jeg
 har opfattet Sagen, nepo antages, for at være
 et af de hyppigste Tilfælde, hvor Skandol kan
 betrykkes, naar der ikke har fundet nogen
 kjendelig Dødsfald. Det maa derfor
 nepo i alle saadanne Tilfælde være at
 Siteresse, at en Sæge stillades for at afgjøre,
 hvorvidt Døden er hindraet. Ganske vist
 kunde der ogsaa være Spørgsmaal om at tage Ud-
 tryffet i Betydnung af pludselig Død eller des-
 lige, men den Regel, der er i § 6, Henseende
 kunde behøves, gælder jo allerede tildeels ind
 under den foregaaende Deel af § 6, nemlig
 at der, naar der ved Stygniet opstaaer For-
 modning om, at Dødsarsagen fortjener Si-

ftsværenets Opmærksomhed, uppholdelig skal
 gjøres. Indberetning om de Politimesteren (Joh.
 Forresten findes man, som vistnok er meget godt
 foret, begge. Deles noget anderledes og under
 det, naar man vilde forsøge en anden Redac-
 tion af Paragraffen. — Seg maa dernæst i
 Overensstemmelse med den erede sidste Tale
 fremhæve, at det hidtil ganske i Almindelighed
 i Praxis har været antaget, at Eighn var et
 tvunget borgerligt Ombud, som Enhver maa
 finde sig i at overtage. Selvfølgelig har det
 erede Sde. Kongevalgte Medlem (Ussing) set,
 at det egentlig ikke er saa længe siden, end
 gjældende Placat af 1832, men da den er da
 et alt Gald, altid bleven forstaaet og maa vist-
 nok forstaaes saaledes, at det er en Pligt for
 Mænd i de der nævnte Stillinger, Skole-
 lærere, Sognerogder og Fattigforstændere, hvil-
 ket Sidste nu svarer til Sogneraadsmem-
 mer, at overtage det omhandlede Gvern, naar
 det falder på dem. Seg tror derhos ogsaa,
 at det vil være endnu langt mere nødvendigt
 i Fremtiden, naar en Lov som den her fore-
 slaæde skal udledes, at gjøre Eighnsmands-
 bestillingen til et borgerligt Ombud, thi det
 vil da blive til en saa besværligt og byde-
 fuldt Gvern, at det ikke kan antages, at man
 vil kunne faa de tilstrækkelige frivillige Kræfter
 der til omkring i Landet.

Andra: Det har ofte ved Sæge af
 denne Natur været skitendes for mig at gjøre
 en Bemærkning, som jeg dog nu vil gribe
 Leiligheden til at fremsætte. Det forekommer
 mig, at det her er ganske besynderligt Argu-
 ment, som vi nu horte indtalt af den erede
 Justitsminister, at man, fordi dette Gvern er
 saa ubehageligt, at man maa ansee det for
 meget værseligt, at faa Nogen til at udføre
 det frivilligt, nepo skal pålægges det som et
 tvunget Gvern for Enhver, som man ønsker
 at overdrage det til. Det er overhovedet ganske
 mærkelige Fremfærd, som vi her i Landet
 gjøre med Hensyn til sand Frihed, det her
 ganske mærkeligt, naar man under tiden seer,
 hvad der skal forstaaes ved Frihedens Fri-
 den. Den absolute Regjering, den, som udstedte den
 her omtalte Placat af 1832, antog ikke, at
 det vil bli at pålægge Personerne mod deres